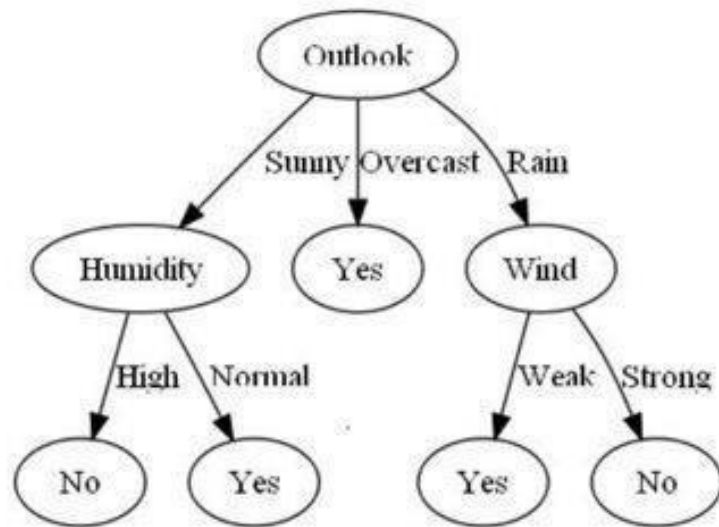

Random Forest

Ale to już było... drzewa decyzyjne

- Proste modele opierające się na podziale danych treningowych przez serię porównań, w taki sposób, aby różnorodność próbek docierających do węzłów dzieci była możliwie najmniejsza.
- Intuicyjne, łatwe do wytłumaczenia. Szybkie i skuteczne.
- Odpowiednie dla problemów regresji i klasyfikacji.
- Wyniki są wyjaśnialne i łatwe do wizualizacji.
- Niestabilne i podatne na przeuczenie.

Źródło: <https://blogs.msdn.microsoft.com/chrsmith/2009/11/02/awesome-f-decision-trees-part-ii/>

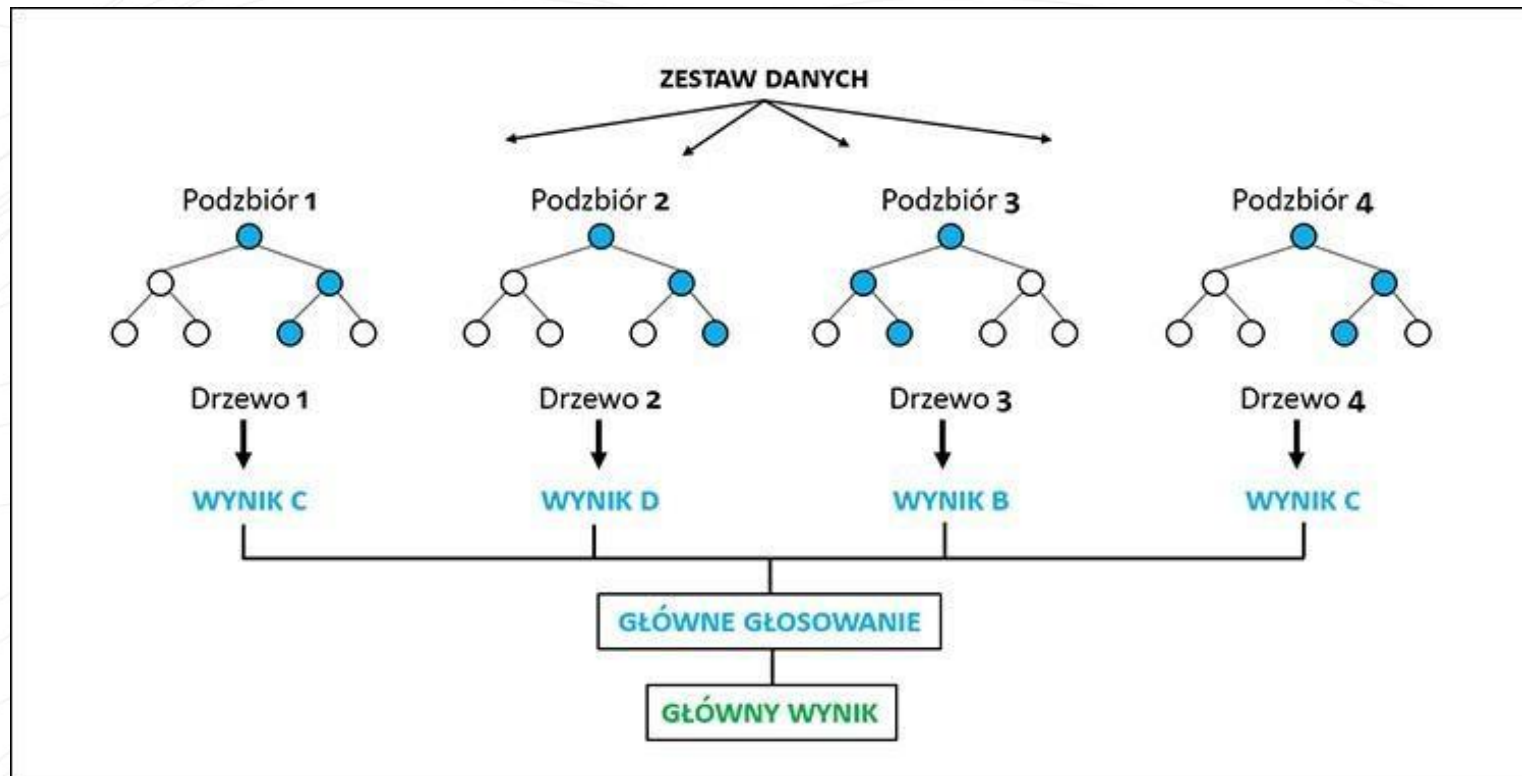
Im dalej w las tym więcej drzew ...

Random Forest

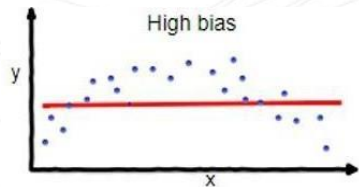
- Random Forest to model typu ensemble (komitet klasyfikatorów) czyli model składający się ze zbioru słabszych modeli, których wyniki są następnie przetwarzane (uśredniane lub przeliczane) w celu stworzenia modelu silnego.
- W przypadku Random Forest podstawowym modelem jest drzewo decyzyjne.

Bias-variance tradeoff

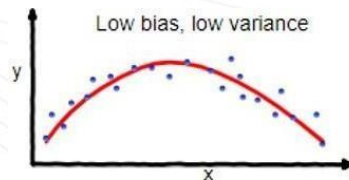
Bias-variance tradeoff

underfitting

Model nie jest w stanie wychwycić skomplikowanych zależności pomiędzy featurami, a zmienną odpowiedzi (target).

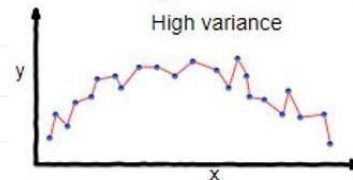
Duże niedopasowanie na zbiorze treningowym i testowym.

Good balance

Model odwzorowuje najważniejsze cechy występujące w danych, ale nie dopasowuje się do szumu w danych.

Dobre dopasowanie na zbiorze testowym oraz na zbiorze treningowym.

overfitting

Model dopasowuje się do szumu losowego występującego w danych treningowych (random noise).

Duże niedopasowanie na zbiorze testowym, pomimo dobrego dopasowania na zbiorze treningowym.

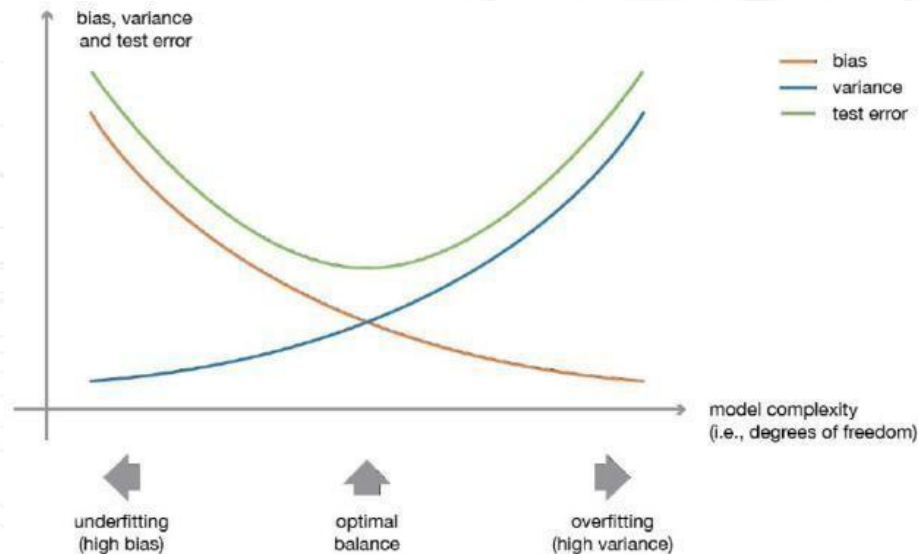
Bias-variance tradeoff – intuicja

Możemy wyobrazić sobie wirtualny “suwak” którym decydujemy jak bardzo model będzie skomplikowany.

W miarę zwiększania poziomu skomplikowania modelu spada “bias error”, a rośnie “variance error”.

Problem polega na znalezieniu idealnego kompromisu pomiędzy tymi wartościami.

Skomplikowane drzewa decyzyjne dobrze dopasowują się do danych treningowych, ale bez regularyzacji mają problem z przeuczeniem się. Lasy decyzyjne mają na celu obniżenie wariancji.

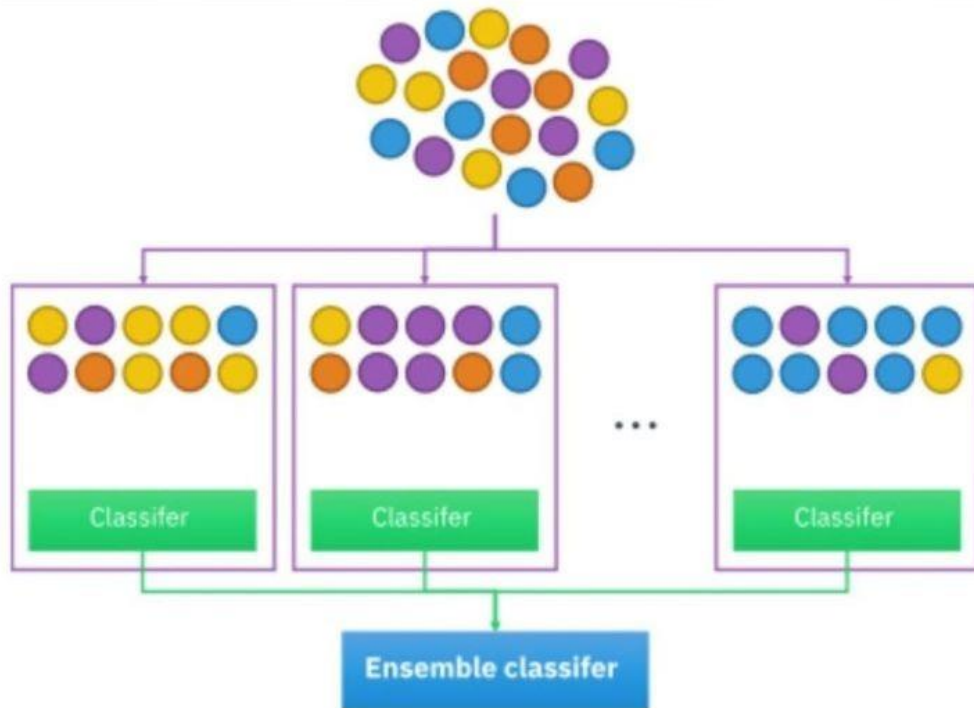
Bagging – Bootstrap aggregating

Bagging to sposób na zmniejszenie variance error.

Zamiast uczyć jedno skomplikowane drzewo uczymy ich wiele wykorzystując technikę **bootstrap**.

Bootstrap polega na tym, że zamiast uczyć drzewo na danych treningowych uczymy je na tzw. **bootstrap sample**, czyli zestawie danych stworzonych przez losowanie ze zwracaniem z danych treningowych.

Dlaczego bootstrapujemy?

Ze względu na różne powtórzenia próbek w zbiorze treningowym oraz pominięcie innych próbek w każdej paczce danych powstałe modele będą skupiały się na różnych aspektach.

- Wartości miar nieczystości zbioru danych będą inne.
- Korzenie drzewa będą dzielić dataset od innych zmiennych.
- Niektóre problematyczne gałęzie będą nieobecne w niektórych drzewach.

Parametry modelu i ich optymalizacja

infoShareAcademy.com

info Share
ACADEMY

Jak dobrać parametry?

n_estimators – liczba drzew w lesie (większy lepszy, ale dłużej zajmie obliczenie, po krytycznej liczbie drzew wyniki przestają się poprawiać)

max_features – rozmiar losowych podzbiorów cech, które należy wziąć pod uwagę podczas dzielenia węzła (im niższy, tym większa redukcja wariancji, ale także większy wzrost błędu systematycznego)

Empiryczne dobre wartości domyślne to **max_features=None** (zawsze uwzględnianie wszystkich cech zamiast losowego podzbioru) dla problemów regresji i **max_features="sqrt"** dla zadań klasyfikacyjnych.

Dobre wyniki są często osiągane podczas ustawiania **max_depth=None** w połączeniu z **min_samples_split=2** (tj. przy pełnym rozwoju drzew).

Wartości te zwykle nie są optymalne i mogą skutkować modelami zużywającymi dużo pamięci RAM. Najlepsze wartości parametrów powinny zawsze podlegać walidacji krzyżowej. W lasach losowych bootstrap samples są używane domyślnie (**bootstrap=True**).

Podczas korzystania z próbkowania bootstrap jakość modelu można oszacować na próbkach pominiętych. (**oob_score=True** – <https://towardsdatascience.com/what-is-out-of-bag-oob-score-in-random-forest-a7fa23d710>)

Mamy możliwość zrównoleglenia obliczeń (**n_jobs=-1**).

Jak dobrać parametry?

Bad news

Żeby przekonać się o tym, które wartości parametrów będą odpowiednie musimy zbudować modele i sprawdzić ich jakość, korzystając ze zbioru walidacyjnego, a najlepiej stosując walidację krzyżową (cross validation).

Good news

Python oferuje zestaw narzędzi ułatwiających znalezienie odpowiednich parametrów modelu. Każdy parametr podany podczas konstruowania estymatora (hiperparametr) może być zoptymalizowany w ten sposób.

Podsumowanie

Zalety

- efektywna metoda
- odpowiednia dla dużych zbiorów
- daje oszacowanie, które zmienne są ważne
- odpowiednia dla problemów klasyfikacji i regresji

Wady

- potrzebuje większych zasobów
- proces decyzyjny bardziej skomplikowany niż w przypadku pojedynczego drzewa – trudniejsze do wytłumaczenia
- trudniejsze do wizualizacji od pojedynczego drzewa

Do poczytania w wolnym czasie

1. „Statystyczne systemy uczące się” – J. Koronacki, J. Ćwik
2. [Random forests - classification description \(berkeley.edu\)](#)
3. <https://builtin.com/data-science/random-forest-algorithm>
4. <https://machinelearningmastery.com/gentle-introduction-to-the-bias-variance-trade-off-in-machine-learning>
5. <https://medium.com/@taplapinger/tuning-a-random-forest-classifier-1b252d1dde92>

Dzięki!